

Dr. Hajdu Bertalan (1944–2017)

1944. december 18-án, Kékcsén látta meg a napvilágot. Gyermekkorát is születési helyén töltötte és általános iskolába is itt járt. Középiskolai tanulmányait a kiskvárdai Bessenyei György Gimnáziumban folytatta. Jó tanulóként a gimnázium után egyből felvételt nyert az Állatorvostudományi Egyetemre.

1967. szeptember 9-én kapott állatorvosi diplomát. A Megyei Tanács Mezőgazdasági Osztály intézményeként működő állategészségügyi szolgálatnál kezdte állatorvosi munkáját, először mint állatkórházi gyakoronok, majd 7 éven át élelmiszer-higiénikus állatorvos. Ezt követően állat-higiénikus állatorvos és később e mellett személyzeti vezető.

1983-tól a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás igazgató főállatorvosa lett, ezzel abban az időben majd ezt követően még évekig az ország legfiatalabb megyei főállatorvosa volt. Mindezt egy olyan megyében, amely határos volt Romániával, Ukrajnával, Szlovákiával, így a járványok elleni védekezés megszervezésében kiemelt szerepet játszott. Mindezen feladatokat sikeresen oldotta meg, e mellett kollégái elismerését is kívívta,

így 15 éven át a megyei állatorvosi karnak országos elismerését és megbecsülést vívott ki és tartott meg.

1994 és 1998 között tagja a Magyar Állatorvosok Lapja szerkesztőbizottságának. A MOÁÉ megalakulásakor egy évig tagja az intézőbizottságnak, 2002 és 2006 között a felügyelőbizottságnak. Haláláig tagja a Magyar Állattenyésztők Szövetsége történelmi szakbizottságának.

Munkájáért több minisztériumi és társadalmi kitüntetést kapott

Az állat-egészségügyi szolgálatot elhagyva 1998. decemberétől a Megyei Önkormányzatnál az Európai Unió ügyekkel foglalkozik, majd ezt követően a magánszférába kerül, a TST Kft. ügyvezető igazgatója.

2002-től pályázat útján újra elnyerte a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei főállatorvos tisztségét, amelyet nyugdíjba vonulásáig látott el.

Pályafutása során szigorú, de következetes vezetőként mindig a szakmaiságot tartotta szem előtt. A megyei és az országos állat-egészségügyi szolgálat meghatározó személyisége. Munkássága során számos fiatal kollégát indított el szakmai pályáján.

2010. május 1-től kezdte meg munkával teli évek után megérdemelt nyugdíjas éveinek gondtalan eltöltését. Idejét részben családi körben töltötte. Példás családapaként nevelte gyermekeit és nagyapaként szeretettel foglalkozott unokáival. A természet iránti szeretete nyugdíjas éveiben sem csökkent.

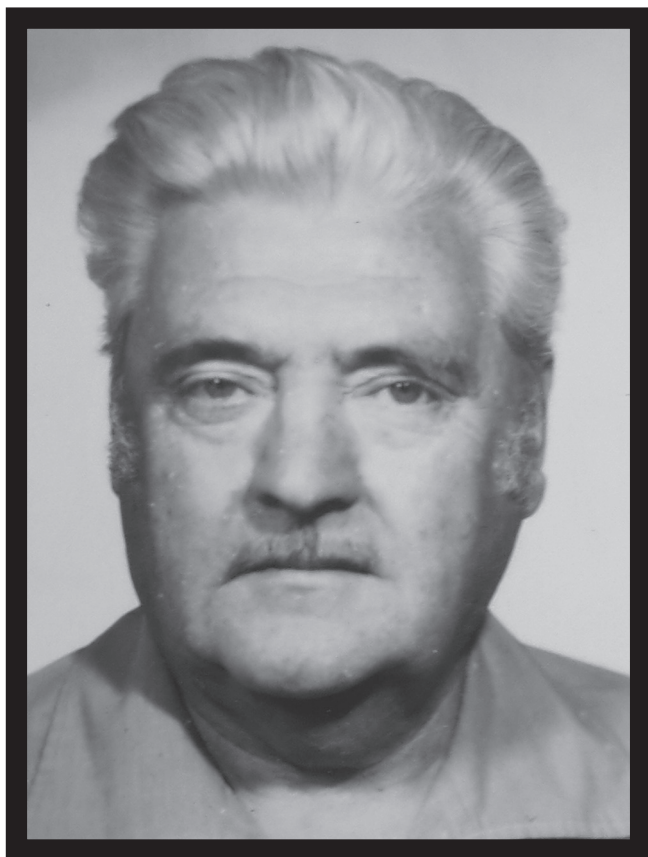
Lokálpatriótaként mindig a megye érdekét tartotta szem előtt. Ennek elismeréseként a megyei közgyűlés az állattenyésztés és az állategészségügy területén a megyéért kifejtett tevékenységéért 1998-ban alkotói díjban részesítette.

2012 decemberében kimagasló szakmai életműként és példaértékű elhivatottsága elismeréseként nyugalmazott igazgatóként Életmű Díjat kapott.

Emlékét örökké megőrizzük. Nyugodjon békében.

Dr. Guzsvány Mihály

Dr. Pethő Árpád (1921–2016)

Kilencvenhatodik életévében, 2016. november 12-én Veszprémben elhunyt DR. PETHŐ ÁRPÁD állatorvos. Temetésén DR. LEITOLD JÓZSEF megyei főállatorvos mondott búcsúztatót.

PETHŐ ÁRPÁD távozásával egy különleges életút fejeződött be. A történelem e három részre hasogatott életpályát nem kímélte. Mindjárt az elején megrakta annyi gonddal és teherrel, ami alatt sokan, mások összeroskadtak volna.

PETHŐ ÁRPÁD 1921. október 15-én Kemenespálán született, kisbirtokos, földműves családban. Itt végzi el az elemi iskolát, majd Celldömölkön a polgári iskola négy osztályát. Különbözeti vizsgát téve a kaposvári Romssich Pál Gimnáziumba kerül, ahol 1942-ben érettségizik.

Közben jó képességeivel és szorgalmával kitűnik társai közül. Az iskolának, meg magának is dicsőséget szerezve az országos fizika tárgyú tanulmányi versenyen harmadik helyezést ér el. Ez a siker alapvetően befolyásolja sorsát, hisz az érettségi után nyomban, Honvéd ösztöndíjjal felvételt nyer az állatorvosi egye-

temre, ahol eleinte nyugodt körülmények között tanulhatott, építhette jövőjét. Majd 1944-ben a közelgő háborús események előszele az egész évfolyamot „kifújta” Bécsbe. Itt, nem akármilyen megpróbáltatások árán háromnegyed évet abszolvál.

Egyetemi tanulmányait a háború után itthon folytatja, 1947-ben állatorvosi diplomát szerez. Első munkahelyként Csöglén kezd, előbb magánállatorvos, majd hatósági szolgálatba lépve körzeti állatorvos. Itt tevékenykedve kitűnik szakmai felkészültségével, rátermettségével, és 1949-ben, 28 évesen, mindössze két éves állatorvosi gyakorlattal kinevezik a Veszprém Megyei Tanács, vagyis Veszprém megye főállatorvosának. A beosztást 1957-ig tölti be.

Ez a szakmapolitikai elvárásokkal megtűzdelt időszak állítja fiatalon – a vezetéshez szükséges kellő tapasztalatszerzés időszakában – emberileg és szakmailag egyaránt a legnehezebb kihívások elé.

Ezerkilencszáz-ötvenhétől új feladatot kap: Veszprém járási, városi főállatorvosa lesz és marad is 1981-ig, nyugdíjba vonulásáig. Ez az időszak PETHŐ DOKTOR életének legsikeresebb része. A járványos állatbetegségek megelőzésében és elfojtásában biztos irányító pillér, a nagyüzemi állattenyésztés új arcú ágazatának beindításában pedig szakmai kútforrás. Súlyos gépkocsibalesetéig még sikeres magángyakorlatot is folytat. Környezete emberi, szakmai tekintélyként tiszteli.

Közben számos társadalmi, szervezeti megbízásnak is eleget tesz: a Magyar Agrártudományi Egyesületben az állatorvosi szakosztály megyei titkára, az állat-egészségügyi állomás munkaügyi döntőbizottságának elnöke, a megyei polgárvédelmi parancsnokság állat-egészségügyi törzsparancsnoka.

Munkájának eredményességét számos kitüntetés jelzi: munkaérem, honvédelmi érdemérem (három ízben), MAE-aranykoszorús jelvény, Veszprém megyéért érdemérem.

Nyugdíjba vonulásával kezdődik DR. PETHŐ ÁRPÁD életének harmadik, „csendes időszaka”. Gyógyszerész feleségével, akivel 1952-ben kötött házasságot, szolgálati lakásukat feladva elvonultak a világtól.

Életének utolsó éveit Veszprémben, az Életöröm idősök otthona közösségében éli, ahol – szavait idézve – szép körülmények között, teljes megelégedettségben telnek napjaik, amelyek közül két kedves dátum kiemelkedik: a házasságuk hatvanadik évfordulója, és az ugyanerre az évre eső magas állami

kitüntetés, az életműdíjként kapott Magyar arany érdemkereszt átvétele.

Az otthonból november elején értesítést kaptunk: ПЕТНÓ ДОКТОР gyengén van. Telefonon bejelentkeztünk EDIT asszonynál, látogatási időpontot kérve. A megadott időben érkezvén hamar megállapíthattuk, hogy a kapott hírek nem túloztak: ÁRPÁD gyengén volt, nagyon is gyengén. De csak fizikailag. Szellemi frissességét csak mondatainak lassúsága fékezte. Az volt a kérése, hogy temetésén a szakma emlékezzen meg róla. Ehhez segítségül átnyújtott egy kézzel írott jegyzetet, a fontosabb életrajzi adatokkal.

Ezt követően jelezte, hogy még valami fontosat el akar nekünk mondani, hogy tudjunk róla. Szavai szó szerint idézve következnek.

„Szakmai életemet összegezve nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy a munkámat mindig elvégeztem. Egy eset azonban hatvan éve nyomaszt. Ugyanis az ötvenhatos forradalom leveretése után, a retorziók

idején, mint megyei főállatorvos nem tudtam megakadályozni a négy kiskorú gyermekét nevelő, nagyszerű sümegi állatorvos DR. MILLER LAJOSnak az állatorvosi tevékenységtől való eltiltását, felcserré történő vizsgaszaminőztését. Így fordulhatott elő az a szégyenletes, megalázó eset, mikor munka közben, sokak jelenlétében, DR. MILLER LAJOS kezéből a saját orvosi táskáját a karunk és megyénk egy ifjú elvetemült állatorvosa kivette, mondván: az orvosi táska felcser kezébe nem való”.

Az elvakult ifjú állatorvos nevét ПЕТНÓ ДОКТОР tapintatosan elhallgatta. Majd több levegőt kért a szobába és elbúcsúzott tőlünk.

Mi a temetésen vettünk tőle megrendülten végső búcsút:

Nyugodj békében Árpád...

Dr. Kégl Tamás